

PREMIS SOLAR 2004

La secció a l'Estat espanyol d'**Eurosolar** (Associació Europea d'Energies Renovables) va atorgar el passat 10 de desembre els Premis Solar 2004 a nivell estatal i europeu als municipis, empreses municipals, persones individuals, professionals de l'arquitectura, de l'enginyeria, propietaris d'instal·lacions d'energies

renovables, i a organitzacions que hagin fet rellevants serveis a la utilització de l'energia solar. Mitjançant l'atorgament dels premis estatals i europeus Solar 2004, igual que en les anteriors edicions, Eurosolar pretén promoure més intensament l'energia solar i un nou ímpetu per a la seva introducció generalitzada. Aquest prestigiós premi té com objectiu divulgar àmpliament l'energia solar i mobilitzar intensament el públic a favor d'un moviment proenergia solar. Els premis es van atorgar en set categories diferents de projectes i iniciatives innovadores rellevants en la utilització d'energies renovables. La convocatòria dels Premis Solar està oberta simultàniament en diferents països europeus i els atorguen les diferents seccions d'Eurosolar existents a cada Estat.

enguany, la cerimònia d'atorgament dels guardons, presentada per la periodista Ester Sardans, es va fer a la gairebé enllestida **Fàbrica del Sol**, promoguda per Ecoserveis, i que, precisament, ha rebut el Premi Solar 2004 a nivell europeu en la categoria d'arquitectura solar per la rehabilitació d'un antic edifici industrial amb la incorporació d'ener-

gies renovables (vegeu *Userda*, núm. 2, p. 15). Les iniciatives gaurdonades aquest 2004 han estat les de l'**Ajuntament de Miranda de Ebro**, per la voluntat política manifestada en el projecte Plan Midar-Miranda Ciuda Solar; **Alternativas Energéticas Solares (AESOL)**, pels seus 9 anys de promoció de l'energia solar des

de Tafalla (Navarra); l'associació de propietaris dels «horts solars» d'**Arquedas i Sesma** (Navarra); **Luis Javier Alonso Modrego** (Cabanillas, Navarra), per haver autoinstal·lat i ser propietari d'un sistema solar FV al seu habitatge i en una nau de cria de porcs; l'**Agència d'Energia de la Vall del Nalon** (Enernalon), a Astúries, pel seu treball integral de promoció d'energies renovables; **Miquel, arquitectura, vivienda y medio ambiente**, pel seu projecte «Fuenterroca: 40 viviendas de bajo consumo energético», a prop de Madrid; l'associació **Una Sola Terra**, pel seu projecte «Espai Couteau-Planeta Oceà»; el periodista **Antoni Cerrillo**, redactor de *La Vanguardia*, per la seva persistent tasca a informar sobre la situació i els beneficis de les energies renovables; l'ONG **Intiam Ruai**, pel seu incansable treball d'informació, divulgació i formació en energies renovables a Catalunya; **Sotavento**, pel seu «Plan educativo-divulgativo» del Parque Eólico Experimental Sotavento, a Galícia, i, finalment, **Hera Holding**, pel seu projecte alternatiu als combustibles fòssils amb el biogàs concentrat comprimit (gas d'abocador) per a la seva utilització en l'automoció.

CUSTODIAR EL TERRITORI

En la **Setmana i+ de la custòdia del territori**, del 18 al 28 de novembre passats, hi han participat 30 entitats que han dut a terme 31 activitats en 21 comarques d'arreu de Catalunya i amb una participació total de més de 900 persones en els diferents actes a l'entorn de la custòdia del territori.

La **custòdia del territori** és una filosofia que intenta generar la responsabilitat dels propietaris i dels usuaris del territori en la conservació i el bon ús de la terra i els recursos naturals, culturals i paisatgístics. La custòdia comença amb la sensibilització i utilitza diferents estratègies i mecanismes en col·laboració contínua entre propietaris, usuaris i entitats de custòdia. Una entitat de custòdia és qualsevol

organització pública o privada, sense afany de lucre, que participa activament en la conservació del territori i dels seus valors mitjançant un acord de custòdia. Aquest concepte, tanmateix, ha estat veladament criticat des de posicionaments ecologistes ja que no es judica, en molts casos, el model de societat que permet el malbaratament del territori i els seus recursos.

Els organitzadors (la **Xarxa de Custòdia del Territori [XCT]** i l'associació **Hàbitats-Projecte Rius**) han valorat que el concepte de la custòdia del territori ha d'arribar més als ciutadans i «aconseguir el ressò social necessari perquè aquesta filosofia de gestió es consolidi com una eina eficaç per conservar els valors i els recursos de la terra», i perquè les entitats de custòdia trobin els mitjans i recursos per portar a terme una tasca eficaç.

El fet més destacable de totes les activitats és que han servit, en certs indrets, per reiniciar el diàleg entre agents implicats i posar sobre la taula els mecanismes de conservació de molts espais fràgils, la custòdia dels quals depèn de la voluntat de les administracions locals, els seus propietaris i la ciutadania.

La il·lusió dels organitzadors és «retrobar-nos en una segona Setmana que esperem que pugui ser cap a la primavera de l'any 2006, després de la IV Reunió de la XCT l'any vinent». Més informació a www.setmanacustodia.org.

EL TREN NUCLEAR MATA

Diumenge 7 de novembre de 2004, Sébastien Brait, militant antinuclear de 21 anys, va ser mort per un tren de 2.000 tn i 400 m de llarg, que transportava 12 contenidors de residus nuclears vitrificats, procedent de La Hague (fàbrica de reprocessament de combustible

nuclear gastat) i que anava cap a Gorleben (Alemanya), al dipòsit de residus nuclears alemany. Eren residus procedents del reprocessament de combustible nuclear gastat de centrals nuclears alemanyes, que havia estat sotmès al procés de repro-

cessament per extreure'n el Plutoni-239 format i l'Urani-235 romanent en el combustible, segons el contracte signat entre les empreses elèctriques alemanyes i COGEMA (Compagnie Générale des Matériaux Nucléaires), del totpoderós grup francès AREVA. El jove s'havia encadenat a la via, entorn de les 14:40 h del diumenge, en un dels múltiples actes de resistència pacífica no violenta que tenen lloc arreu d'Europa contra el transport de residus radioactius. El tren que anava a més velocitat de la permesa en aquesta mena de transports, va seccionar-li una cama i li va provocar ferides que el van menar a la mort. Poc abans d'aquest tràgic accident, el tren ja havia estat bloquejat, entre les 11:20 h i les 13:20 h del mateix dia, a Lanneville (Nancy), per dos militants antinuclears de la Xarxa Viure Sense Nuclears (www.sortirdunucleaire.org), que també s'havien encadenat a la via fèrria, abans de ser desallotjats per guardies de seguretat del tren.

Els militants antinuclears d'arreu del món sempre recordarem el coratge de Sébastien Brait, que s'afegeix a la llista de dos morts contra el combat antinuclear: Vital Michelon, mort el 31 de juliol de 1977 per trets de la policia francesa a Creys-Malville, i Gladis del Estal Ferreño, assassinada a Tudela per trets de la Guardia Civil en una manifestació contra la central nuclear de Lemoiz, al País Basc.

NO AL RAL-LI BCN-DAKAR

Per tercera vegada en la història del **Ral·li Dakar**, enguany aquesta desencertada iniciativa, sorgida al si d'un sector social addicte a la crema de combustibles fòssils, vol tornar a fer estada a Barcelona i travessar una bona part de Catalunya. Aquesta cursa motoritzada és una provocadora manifestació de prepotència i malbaratament que la civilització industrialista fa davant d'aquells països que no estan plenament integrats en la via del «desenvolupament» industrial. En totes les seves edicions, els equips participants han malbaratat enormes quantitats de diners, cremat milions de litres de combustibles fòssils líquids, mobilitzat multitud de camions de suport, avions lleugers i helicòpters i les mateixes forces armades de molts països, en els quals juguen un clar paper de forces repressives i de domini absolut sobre les pobla-

cions locals. Tot això és un escarni davant la situació real dels països escollits i esdevé una mena de circ contemplat, a distància, pels embadalits telespectadors occidentals.

A aquest espectacle tanca l'any que Barcelona ha organitzat un **Fòrum Universal de les Cultures**, dedicat al foment de la Pau, la Solidaritat i la Sostenibilitat. Tota una mostra i un exemple de la (in)coherència i el cinisme de l'equip de govern (d'equerres!) de l'**Ajuntament de Barcelona**, amb el suport de la multinacional espanyola **Telefónica** (que també va ser patrocinadora destacada del Fòrum Barcelona 2004) i l'empresa **RPM Exclusivas** (del Grup Alesport). La **Generalitat de Catalunya** i l'Ajuntament de Barcelona, així com les empreses espònors de l'etapa catalana, no haurien de donar suport al Rally Barcelona-Dakar i, en canvi, s'haurien de comprometre a destinar les despeses amb què Catalunya contribueix a l'organització de l'estada a Barcelona del Rally per crear i finançar un centre per al desenvolupament ecològic i social de la tecnologia especialitzat en els problemes que afronten els països de l'anomenat Tercer Món. Per exemple, es podria promoure que les poblacions travessades pel Ral·li disposessin d'una cosa tan elemental com necessària: subministrament d'aigua potable (en alguns països només el 16 % de la població té accés a aigua potable).

Si vols demostrar el teu rebuig a aquest Ral·li signa el **Manifest** que pots consultar al lloc web d'**Alternativa Verda** (www.verds-alternativaverda.org).

PRO...

CONTRA...

